

הפצת תורתו ומשנתו של מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה • תפסול ציונו הקדוש של מרן זיע"א • המפעל האדיר "הלימוד הומוי בתורת מרן" • ירוחן תורני "קובץ בית יוסף" • גמ"ח להשאלת ספרי מרן והכנסתם לשיבות וכוללים • "נרוץ מרן" - שידורי תורה ויהדות 24 שעות • שיעורי תורה ונכסים • גליון שבועי בעברית ובאנגלית

לתרומות חייגו:

*8759



www.moreshet-maran.com

מרן מוציא זעזע

לעילוי נשמת

שרלו (שרל) בן ריקה סעדון ז"ל

פרשת ויקהל פקודי



כח אדר תשפ"א | גיליון מס' 358

יו"ל בסיוע המשרד לשירותי דת

אמרותיו

"לא תבערו אש בכל

מושבותיכם ביום השבת" (לה, א).

ביאר מרן פוסק הדור זצוקללה"ה (ע"פ ספר מעדני המלך ח"ב עמוד 85):

השל"ה כותב על פסוק זה: "לא תבערו את אש המחלוקת", כי במשך השבוע האדם טרוד בעסקיו, ואינו מתקוטט בביתו, אבל בשבת יש לו זמן, ומתחיל בדיבורים על דא ועל הא...

"מאיפה קנית את הדגים האלה?" הוא שואל את אשתו, והיא עונה לו: "במקום פלוני", והוא מתחיל להתרגז: "למה קנית משם? שם זה יקר! הם רימו אותך, היית קונה במקום פלוני ששם יותר זול!".

והיא לא נשארת חייבת וטוענת כנגדו: "מה פתאום שאני אביא דגים ממקום פלוני? הרי שם הסחורה שלהם היא סוג ב'..."

הוא עונה לה, והיא עונה כנגדו, בתחילה זה עדיין "הקול קול יעקב", אבל אחר כך זה מגיע כבר ל"יהודיים ידי עשו", ועל זה הזהירה התורה ואמרה: "לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת".

במקום זה ידבר עם בני ביתו דברי תורה, דברי חכמה, יספר להם מעשים עם מוסר השכל, כך צריך להתנהל שלחן שבת!

(משוש תבל-שמות, עמוד שו).

משלחן הראשון לציון



ערב פסח שחל להיות בשבת, בודקים את החמץ ביום חמישי בערב

שאלה: פסח יוצא במוצאי שבת. מתי יש לבדוק את החמץ? וכן, וכמו שהארכנו בזה בילקו"י פסח כרך א' סי' תל"ג סעיף ב. וע' בחזו"ע פסח.

תשובה: במקרה שזמן בדיקת חמץ יוצא בליל שבת, בודקים את החמץ ביום חמישי בערב (ליל שישי).

ע"פ המבואר בפסחים (טז). ובפרש"י שם. וכ"ה ברוקח (סי' רסז), וברמב"ם (פ"ג מהל' חמץ ומצה ה"ג), ובטור וש"ע (אורח"י סי' תמד ס"א) ובאחרונים שם. והטעם פשוט, שא"א לבדוק בליל שבת, שהרי אסור לטלטל את הנר בשבת לבדוק לאורו. וביום שישי א"א לבדוק, שאין בודקין לאור החמה. ואף שבכל שנה הבודק בליל י"ג ניסן אינו מברך, וכגון במפרש לים ויוצא בשירא, וכמ"ש הרמ"א בסי' תלו סעיף א', שאני התם דאינו מבערו למחרת. ועוד, דהכא הכל בודקים בלילה זו.

[חזו"ע פסח עמוד מא, ובמהדר"י תש"ס עמוד סו, ועמוד רנד]. ויש מי שהקשה, דלכאורה יבא עשה [דרבנן] דבדיקת חמץ, וידחה ל"ת [דרבנן] של טלטול הנר. דגם דרבנן אמרי' עשה דוחה ל"ת, כמ"ש המג"א (סי' תמו ס"ב) בשם השל"ה. וכן העיר בספר אבני שוהם, הובא בשד"ח (מע' חמץ ומצה סי' ה אות יד). ותי' דהכא דאפשר לקיים מצות בדיקה בליל י"ג לא דחינן ל"ת. אי נמי דלא הוי בעידנא, דמכי טלטל הנר עבד האיסור, ומצוה לא יקיים עד שיתחיל לבדוק. והרב שד"ח תי', דאין עשה דוחה ל"ת חמור. אי נמי דאין עשה דוחה ל"ת ועשה, וכן גבי עשה ול"ת דרבנן. וראה עוד מה שכתבנו להלן בהערה כח.

וכשאין לו נר שעוה, ובודק לאור פסח חשמלי, יכול לברך על הבדיקה, ודלא כמ"ש באול"צ ח"ג (פרק ז אות

בברכת התורה יצחק יוסף ראשון לציון הרב הראשי לישראל

למסירת שמות לתפלה על ציונו של מרן: *8759 • מעוניין לקבל את העלון מידי שבוע למייל? office@moreshet-maran.com



כל ספרי מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה ומרן הראש"ל רבינו יצחק יוסף שליט"א

מסומן לכל הארץ עם הבית!

לרכישה באתר "מורשת מרן שופס" shops.moreshet-maran.com

להורדה סרקו את הברקוד



אתר "מורשת מרן" עכשיו באפליקציה!

מהלכות ברכת האילנות

(מתוך חזו"ע-פסח)

א. היוצא בימי ניסן ורואה אילנות שמוציאים פרחים, מברך: "ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובות ליהנות בהם בני אדם". ותיקנו ברכה זו לפי שהוא ענין שבא מזמן לזמן באופן מחודש, שאדם רואה עצים יבשים שהפריחם הקב"ה. ואינו מברך אלא פעם אחת בשנה ולא יותר. וגם הנשים יברכו ברכת האילנות.

ב. טוב לברך ברכת האילנות על אילנות הנטועים בגנות ופרדסים שמחוץ לעיר, ומכל מקום אין זה מעכב, ולכן אם קשה לו לצאת אל מחוץ לעיר, יוכל לברך ברכת האילנות גם על אילנות שבתוך העיר. ומה טוב שיצטרפו עשרה ויעשו כולם אגודה אחת בכנסיה לשם שמים לצאת לברך ברכת האילנות, בכוונה הראויה, ואחר כך יאמרו "מזמור בשוב ה' את שיבת ציון", ו"מזמור הללויה הללו את ה' מן השמים" וכו', ויסיימו באמירת קדיש יהא שלמא. וטוב שאחד יברך הברכה בקול רם והשאר יאמרו אחריו בלחש.

ג. אין לברך ברכת האילנות אלא על אילנות של מאכל, אבל על אילני סרק שאין מוציאים פירות אין לברך. ודי מצד הדין בשני אילנות אפילו ממין אחד, והמברך על מיני אילנות הרבה הרי זה משובח.

ד. אילנות המורכבים, יש אומרים שאין לברך ברכת האילנות עליהם, ויש חולקים ואומרים שהברכה היא על כללות הבריאה, ולכן יכול לברך על אילנות מורכבים. ואף על פי שהרוצה לסמוך על סברא שניה לברך עליהם אין למחות בידו, מכל מקום הבא להמלך מורים לו שלא יברך, שספק ברכות להקל.

גוי מארצות אשכנז שהתגייר ומתגורר בא"י, שיש לו לנהוג כפסקי המרא דאתרא הוא מרן השי"ע

[מתוך קובץ בית יוסף, גליון לד-שבט תשע"ז, סימן שטז].

נשאלתי אודות צעיר גוי מהולנד שבא לא"י והתגייר ונשא אשה ספרדיה, ונפשו לשאול הגיעה אם ינהוג כד' מרן השי"ע כמנהג הורי אשתו, או לא.

והנני להשיב, כי בודאי יש לו לנהוג כד' מרא דאתרא של אותו מקום שנתגייר בו, דהיינו במקרה דנן, בא"י, ועמש"כ בשו"ת יביע אומר ח"ה סי' לז שאפי' האשכנזים כיון שבאו להשתקע בא"י היו יכולים לנהוג בכל דבר כמרן, אלא שמכיון שנחשבים לקהל בפ"ע רצו להמשיך במנהגייהם שבחו"ל. אך שאין זה דבר ברור ע"פ ההלכה, אבל הבו דלא להוסיף עלה, ולכן בגר שבא מארצות אשכנז, ודאי שינהוג כמנהג הספרדים שקבלו הראות מרן, ובפרט דהורי אשתו ספרדים והם מחנכים אותו לפי המסורת שבידם*.

א.ה. וע"ע בזה למרן עמוד ההוראה שליט"א, בספרו הבהיר עין יצחק ח"ג (כללי קבלת הוראות השי"ע אות עו) שהאריך בזה.

הנהגותיו

עובדות מהנהגותיו והליכותיו
של מרן רבינו זצוקללה"ה

ברוך המשיב אבידה לבעליה

סיפר מרן רבינו הגדול זצוקללה"ה:

זכורני כאשר דיברתי פעם באזכרה על הגאון רבי צבי פסח פרנק זצ"ל, ואחר זמן מה נתבקשתי על ידי בני ביתו להביא להם את דברי ההספד שנשאתי, כשהם בכתב, כדי שיוכלו להדפיסם למען יעמדו לימים רבים, אולם הדברים כמעט שיצאו ונשכחו מליבי.

ואז נזכרתי שהרה"ג רבי משה דיין זצ"ל, רבה של קהילת "מקור חיים" בברזיל, היה נוכח באותו מעמד וראיתי שהוא כותב את הדברים עובר לעשייתו, כי כך הייתה דרכו שקיים תמיד בעצמו "וקנה לך חבר", ותמיד היה רושם לעצמו כל אשר היה שומע מרבנים ותלמידי חכמים.

ופניתיו אליו ובקשתי ממנו את הדברים, ומיד המציא לי את כל מה שאמרתי באותה אזכרה, דבר דבור על אופניו.

ואמרתי אז: "ברוך המשיב אבידה לבעליה!".

חסיד שוטה

סיפר מרן זיע"א:

באחד הימים ראיתי יהודי שומר תורה ומצוות שנוהג ונוסע ברכבו במהירות מופרזת, ובנוסף לזה לא ציית לתמרוך "עצור" שהיה מוצב בכביש.

וכששאלתי אותו מדוע עשה כן, השיב לי ואמר שמיהר כדי להגיע לבית הכנסת לתפלה, ושומר מצווה לא ידע דבר רע...

אמרתי לו: "עליך אמרו חכמים: איזהו חסיד שוטה? זה שראה תינוק טובע בנהר, ואומר קודם אחלוץ את התפילין, ואח"כ ארד להצילו... והלא היכן שמצוי נזק באופן ברור, לא אומרים בזה "שומר מצווה לא ידע דבר רע!" (מבוא בפסחים ה:).

(משוש תבל).

